

ud paa, at man ved de Ting, som vedrører Landbrugets Produktionsmidler, maa kræve, at det ogsaa er en Nedgang i Skattens Beløb, der er Tale om. Og dette kunde uden Vanskelighed gennemføres, det har den højtærede Formand for Toldlovsudvalget vist ved nogle Ændringsforslag, han stillede i Fjor. Landbrugets Udtalelser gik ikke udover dette. Jeg tror derfor, at den højtærede Minister under Anførelsen af de Grunde, der havde vanskeliggjort Toldreformen, ikke skulde have henvist til Landboforeningernes Resolution. Den højtærede Minister sagde, at han havde forstaaet mig, som om jeg havde ment, der var nogle Luksusgenstande, han ikke havde beskattet, og bad mig nævne disse; og den højtærede Ministers finansielle Aasyn lyste jo af Appetit ved denne Udtalelse. Men det beror paa en Misforstaaelse. Den højtærede Minister har sikkert toldbeskattet alle de Varer, han har ment at kunne regne for Luksus, og nogle enkelte har han endnu i Behold. Dem vil vi faa at vide i Udvalget. Naar den højtærede Minister siger, at Grunden til, at han ikke har fremsat dem endnu, er den, at de først maa komme frem i Udvalget, maa man forvente en meget hemmelighedsfuld Forhandling i Udvalget og en meget kort Forhandling i Udvalget. Jeg forventer altsaa, at Ministeren, i samme Øjeblik Udvalget er nedsat, kommer med disse Ændringsforslag. Det, som jeg sigtede til, var lige det modsatte, nemlig at den højtærede Minister havde drevet Luksusbegrebet alt for vidt og navnlig beskattet som Luksus Ting, der slet ikke kunde kaldes saaledes.

Finansministeren (N. Neergaard): Nej, den Bemærkning i Landboforeningernes Udtalelse, jeg sigtede til, indskrænker sig netop ikke til Landbrugets Produktionsmidler. Den lyder saaledes: „Man maa derfor fastholde, at man kun kan slutte sig til Værditoldprincippet Gennemførelse i vor Toldlovgivning, naar derved ogsaa selve Beskatningsbeløbet nedbringes, og man er af den Opfattelse, at man hellere maa udskyde Toldlovsrevisionen end gennemføre en Toldlov, der ikke imødekommer dette Krav.“ Det er en ganske generel Udtalelse. Med Hensyn til Ændringsforslagene skal jeg love det ærede Medlem, at det bliver en ganske kort Forhandling, og at det skal blive for aabent Tæppe. Men jeg kan ikke love det ærede Medlem noget om, naar jeg vil indbringe disse Ændringsforslag; det maa jeg selv være Herre over.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Jeg er ingenlunde uenig med det ærede Medlem Hr. Borgbjerg med Hensyn til de Fordele, Livet paa Landet frembyder. Jeg er ganske klar over, at Levofoden gennemgaaende er sundere og bedre — jeg tror, det var de Udtryk, det ærede Medlem brugte — ude paa Landet, hvor de har den klare Kilde. Ja vel, det er rigtigt nok, men den klare Kilde skal vi ikke have beskattet; netop paa Grund af Naturens Forhold er der ude paa Landet Ting, som ikke kan og ikke bør beskattes, og det er noget, som ikke bør drages med ind i en Skattedebat. For øvrigt ønsker jeg ikke i nogen Maade at lægge Baand f. Eks. paa Bybeboernes Udflugter til deres Kolonihaver eller til Skoven paa Sommersøndage, naar de har fri, det er ganske naturligt, at de trænger til at komme ud i den friske Luft. Det ærede Medlem talte om, hvorledes Befolkningen i Sidegaderne paa Nørrebro og Vesterbro lever; men rent bortset fra den fattigste og daarligst stillede Del af Byens Befolkning tror jeg ikke, at man i Byen lever daarligere end paa Landet. Det har gennem mange Aar været min Opfattelse, at Levofoden hos den almindelige Bybefolkning er relativ mere luksuøs end hos Befolkningen ude paa Landet — jeg tænker slet ikke paa de Spidser i By og Land, som førte an i den saakaldte Gullaschperiode, men paa den almindelige jævne Befolkning i Byerne og Smaagaardmænd og Husmænd ude paa Landet. Men dette tror jeg vanskeligt, vi bliver enige om i denne Diskussion. Som sagt, hvis der er Luksus paa Landet, skal den beskattes lige saa vel som Luksus som i Byerne. — Den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fremkom med, kan vi tale om i Udvalget, jeg har ikke Tiltro til, at der kan indvindes meget ad den Vej. Den Tanke ved Tobaksbeskatningen at slette de tre laveste Sætser har den højtærede Finansminister udtalt sig om; det er noget, der har været overvejet, og som kan overvejes igen, men om vi naar til det, som det ærede Medlem Hr. Drachmann med Tilslutning af det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen tilsigter, er vist mere end tvivlsomt. — Det ærede Medlem Hr. Rode gav som sædvanlig ikke noget som helst sagligt Bidrag i Tilsvar til mig, og hans mere end taagede quasifilosofiske Bemærkninger kan jeg se ganske bort fra.